

Dosar nr. _____

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TULCEA
SECȚIA CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. _____ +

Ședința publică din data de 15 Decembrie 2011

Completul compus din:

PREȘEDINTE : J _____

Grefier : _____

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe contestatoarea _____ cu sediul în comuna Smardan, jud.Tulcea, în contradictoriu cu intimatele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA- cu sediul în Tulcea str.Babadag nr.163 bis, DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA - ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ - cu sediul în Tulcea str.Babadag nr.163 bis, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din data de 8 decembrie 2011 consemnate în încheierea de ședință din acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când pentru studierea actelor și lucrărilor dosarului instanța a amânat pronunțarea pentru data de astăzi 15 decembrie 2011, când a pronunțat următoarea hotărâre.

TRIBUNALUL :

Prin cererea înregistrată sub nr. _____ 2011 la Tribunalul Tulcea, contestatoarea Comuna Smârdan prin Primar, jud.Tulcea a formulat în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice, Direcția Generală a Finanțelor Publice Activitatea de Inspecția Fiscală, contestație împotriva Deciziei de impunere n. _____ Raportului de inspecție fiscală generală încheiat în data de 28.09.2010 sub nr. _____ potrive Deciziei nr. _____ din 6.12.2010 privind soluționarea contestației depusă de Primăria Smârdan, acte emise de direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Tulcea.

În motivarea contestației, s-a arătat că prin actele administrative fiscale atacate și care au fost menținute prin decizia nr. _____ 10, contestatoarea a fost obligată la plata sumei de _____ și reprezentând obligații fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

Mai arată contestatoarea că prin decizia de soluționare a contestației, Curtea de Conturi prin adresa nr. _____ 0 a precizat că „ordonatorii terțiari de credite finanțați din bugetele locale au acordat diverse avantaje

salariaților sub forma unor drepturi speciale (pentru hrană, medicamente, îmbrăcăminte etc.), precum și sporuri de dispozitiv, diverse categorii de prime, tichete cadou, etc. fără ca aceste sume să fie cuprinse în baza de calcul a impozitului pe salarii și fără ca asupra lor să se plătească de către angajatori sau angajați vreo contribuție la bugetele de asigurări”.

În aceste condiții, organele fiscale din cadrul A.I.F. au început verificările pentru perioada 1.01.2007 – 31.12.2007 pentru contribuția angajatorilor la fondul de garantare și pentru perioada 1.01.2005 – 31.07.2010 pentru impozitul pe venit din salarii și celelalte contribuții.

Deși instanțele judecătorești au dat câștig de cauză angajatorilor atunci când au acordat drepturile speciale pe care controlorii Curții de Conturi le-au considerat ilegal acordate, Curtea de Conturi a trimis adresă la A.N.A.F și a solicitat verificarea plății contribuțiilor la aceste drepturi speciale.

Precizează contestatoarea că, deși susținerile Curții de Conturi au fost infirmate de instanțele judecătorești care au soluționat în mod favorabil contestațiile angajaților care au beneficiat de drepturi speciale, aceleași „constatări” sunt invocate și în soluționarea contestației sale.

Arată contestatoarea că problema de fond a acestui litigiu este interpretarea art. 42 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal care prevede că „în înțelesul impozitului pe venit următoarele venituri nu sunt impozabile: a) ajutoarele, indemnizațiile și alte forme de sprijin cu destinație special (...)”

Menționează contestatoarea că a plătit suma de _____ lei reprezentând/val. drepturilor speciale acordate funcționarilor publici și personalului contractual conform Contractului colectiv de muncă și a Acordului colectiv de muncă încheiate pe anul 2007 la nivelul Primăriei, sume ce au fost aprobate prin H.C.L., sume ce au fost achitate prin casieria unității, în baza unor tabele nominale, și nu pe un stat de salarii.

Sumele primite de către angajați au fost considerate ajutoare pentru menținerea sănătății și a securității muncii în quantum prevăzut lunar/persoană, precum și pentru o ținută decentă și asigurarea unei imagini corespunzătoare în raport cu publicul și instituțiile cu care colaborează în quantum de _____ ei pe trimestru/persoană.

Arată contestatoarea că organul fiscal se apără invocând prevederile art. 55 Cod fiscal privind definiția veniturilor din salarii și ale pct. 68, 71 și 72 din H.G. nr. 44/2004 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și consideră că ceea ce se ignoră total de către pârât este faptul că sumele reprezentând drepturile speciale nu au fost plătite din capitolul bugetar reprezentând „salarii” ci din cadrul titlului II „Bunuri și servicii” alin. 20.14 „Protecția muncii”.

În acest context, plățile efectuate cu titlu de „drepturi speciale” nu sunt asimilate cheltuielilor salariale pentru că nu au fost achitate din acel capitol bugetar și toate controalele ulterioare achitării acestor drepturi nu au sancționat-o pentru aceste plăți, iar atunci când a încercat Curtea de Conturi să o facă,

instanțele judecătorești au infirmat punctul lor de vedere, constatând că au fost legal acordate aceste drepturi.

În concluzie, consideră că nu sunt supuse impozitării aceste drepturi speciale întrucât nu sunt impozabile, conform prevederilor art. 42 din Legea nr. 571/2003.

Se solicită în consecință, admiterea contestației, așa cum a fost formulată, anularea deciziei de impunere nr. _____ 0, raportul de inspecție fiscală nr. _____ și decizia nr. _____ privind soluționarea contestației, ca nelegale și netemeinice.

În drept, își întemeiază contestația pe dispozițiile art. 42 Cod fiscal .

În dovedirea acțiunii, au fost depuse, în copie: Decizia de impunere nr. 9.09.2010, Raportul de inspecție fiscală generală nr. _____ 28.09.2010, Decizia nr. _____ 12.2010 privind soluționarea contestației depusă de Primăria Smârdan jud.Tulcea, Acordul Colectiv de Muncă, și s-a solicitat efectuarea unei expertize contabile.

În apărare, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea a formulat întâmpinare solicitând respingerea cererii reclamanților ca fiind neîntemeiată.

A arătat pârâta că organele fiscale din cadrul A.I.F. au verificat modul de stabilire, reținere, declarare și plată a impozitelor și contribuțiilor la Primăria Comunei Smârdan datorate bugetului general consolidat al statului, verificare ce a fost efectuată ca urmare a solicitării Curții de Conturi a României, care prin adresa nr. 654/22.03.2010 a precizat că: „ordonatorii terțiari de credite finanțați din bugetele locale au acordat diverse avantaje salariaților sub forma unor drepturi speciale (pentru hrană, medicamente, îmbrăcăminte, etc.), precum și sporuri de dispozitiv, diverse categorii de prime, tichete cadou, etc., fără ca aceste sume să fie cuprinse în baza de calcul a impozitului pe salarii și fără ca asupra lor să se plătească de către angajatori sau angajați vreo contribuție la bugetele de asigurări. Aceste sume au fost plătite și înregistrate la titlul II „Bunuri și servicii” și au avut ca temei legal contractele colective de muncă încheiate între sindicatele salariaților și ordonatorii de credite sau hotărâri judecătorești.”

Verificarea s-a efectuat pentru perioada 1.01.2007-31.07.2007 pentru contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, respectiv pentru perioada 1.01.2005 – 31.07.2010 pentru impozitul pe venit din salarii și celelalte contribuții.

Rezultatele inspecției fiscale au fost consemnate în Raportul de inspecție fiscală generală nr. _____ în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. _____ 10, iar urmare contestării în temeiul OG nr.92/2003 s-a emis decizia nr. _____ 12.2010.

În dovedire au fost atașate documentele justificative ce au stat la baza emiterii actelor administrativ fiscale contestate.

Examinând actele și lucrările dosarului instanța reține urătoarele:

Organele fiscale din cadrul D.G.F.P – Activitatea de inspecție fiscală au verificat modul de stabilire, reținere, declarare și plată a impozitelor și contribuțiilor la Primăria comunei Smârdan județul Tulcea, datorate bugetului general consolidat al statului.

Verificarea s-a efectuat urmare solicitării Curții de Conturi a României prin adresa nr. 654/22.03.2010 pentru perioada 1.01.2007 – 31.12.2007 pentru contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, respectiv pentru perioada 1.01.2005-31.07.2010 pentru impozitul pe venit din salarii, și celelalte contribuții, rezultatele inspecției fiscale fiind consemnate în Raportul de inspecție fiscală generală nr. 109/2010, în baza căruia a fost emisă decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de Inspecția fiscală nr. 5/2010.

Împotriva deciziei de impunere nr. 29.09.2010 întocmită de D.G.F.P. Tulcea – Activitatea de Inspecție Fiscală, s-a formulat contestație, soluționată prin decizia 12/12.2010 emisă de D.G.F.P. Tulcea, prin respingerea ei ca neîntemeiată.

S-a reținut de către D.G.F.P. Tulcea faptul că, deși plata drepturilor salariale speciale s-a făcut în mod legal, acestea trebuiau impozitate potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare.

Examinând decizia nr. 6.12.2010 emisă de D.G.F.P. Tulcea, se reține că este temeinică și legală pentru următoarele considerente:

S-a reținut de către inspecția fiscală faptul că, în perioada 2006-2010 s-au efectuat plăți pentru funcționarii publici și personalul contractual în sumă totală de lei, conform Contractului colectiv de muncă și Acordului colectiv de muncă încheiate în perioada 2006-2010 la nivelul Primăriei comunei , sumele reprezentând „drepturi bănești pentru menținerea sănătății și securității în muncă în cuantum de lei lunar, precum și pentru „o ținută decentă și asigurarea unei imagini corespunzătoare în raport cu publicul și instituțiile cu care colaborează” în cuantum de lei pe trimestru, plăți efectuate prin casieria instituției, în baza tabelor nominale.

Totodată, s-a mai reținut și faptul că în conformitate cu prevederile art. 55 al. 2 lit. k din Codul fiscal, sumele arătate mai sus sunt asimilate salariilor, astfel că au fost stabilite în sarcina Primăriei comunei și diferențe suplimentare de plată în sumă totală de lei reprezentând: impozit pe veniturile din salarii (lei), majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii (lei), C.A.S. salariați (lei), majorări de întârziere aferente C.A.S. salariați (lei), C.A.S. datorată de angajator (lei), majorări de întârziere aferente C.A.S. angajator (lei), contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată

de angajator (), majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator (lei), contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator (), majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator (), contribuția de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați (), majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați (lei), C.A.S.S. angajați (lei), majorări de întârziere aferente C.A.S.S. angajați (), C.A.S.S. angajator (), majorări de întârziere aferente C.A.S.S. angajator (lei), contribuția pentru concedii și indemnizații datorată de angajator (lei), contribuția pentru concedii și indemnizații datorată de angajator (), majorări de întârziere aferente contribuției pentru concedii și indemnizații datorate de angajator ().

Deși inspecția fiscală efectuată în cauză a avut la bază și Raportul de control intermediar nr. 9 pentru anul 2007, întocmit de Camera de Conturi Tulcea, se reține că drepturile salariale privind personalul din administrația publică locală au fost acordate în baza contractului/acordului colectiv de muncă și a actului adițional anexă, contracte încheiate între sindicate și autoritatea publică locală, cu raportare la prevederile Legii nr. 130/1996, Legea nr. 188/1999 și Legea nr. 53/2003, și care ulterior au fost înregistrate și la Direcția de Muncă Județeană Tulcea, acorduri a căror legalitate nu a fost pusă la îndoială în condițiile în care autoritatea are sursă de finanțare, respectiv suportarea plății acestora se face de la bugetul local.

În acest context, obligațiile decurgând din contractul colectiv de muncă nu puteau fi încălcate întrucât el a fost înregistrat, devenind opozabil și în același timp obligatoriu pentru părțile contractante, potrivit art. 243 din Codul muncii și art. 30 al. 1 din Legea nr. 130/1996, iar obligativitatea exercitării contractului colectiv de muncă derivă și din prevederile Convenției O.I.M. nr. 131/1970

Prin urmare, drepturile speciale acordate personalului din administrația publică locală în baza contractelor și acordurilor colective de muncă, legal încheiate, au fost recunoscute și de către instanțele judecătorești care au soluționat în mod favorabil contestațiile angajaților care au beneficiat de aceste drepturi speciale.

Problema de fond a acestui litigiu este dacă plata acestor drepturi speciale se încadrează în prevederile art. 55 din Codul fiscal privind definirea veniturilor din salarii potrivit cu care, sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor, ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă (alin. 1)

Al. 2 din art. 55 al Codului fiscal prevede că, în vederea impunerii, sunt asimilate salariilor orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor, prevedere coroborată cu pct. 68, 71 și 72 din H.G. nr. 44/2004 pentru

aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Art. 68 din Codul fiscal prevede că veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferente de perioada la care se referă, și care sunt realizate potrivit lit. a) din sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum și pe baza actului de numire : salarii de bază, sporuri și adausuri de orice fel, orice alte câștiguri în bani și în natură primite de la angajator de către angajați, ca plată a muncii lor”, iar potrivit literei o) „alte drepturi sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor”

Art. 71 din Codul fiscal prevede că „avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri și servicii, precum și sumele acordate pentru distracții sau recreere” iar art. 72 prevede că „avantajele în bani și echivalentul în lei al avantajelor în natură sunt impozabile indiferent de forma organizatorică a entității care le acordă”.

Prin urmare, în raport de aceste prevederi legale se reține că „drepturile speciale” acordate de către contestatoarele personalului din administrația publică locală nu reprezintă „forme de sprijin”, ci avantaje asimilate salariilor și, deci, supuse impozitării.

Referitor la contribuția de asigurări sociale, baza de calcul atât a contribuției individuale cât și a contribuției angajatorului o constituie venitul brut realizat lunar prin care se înțelege totalitatea veniturilor în bani sau în natură, indiferent de fondurile din care acestea se achită, realizate de asigurații care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă și funcționarii publici, care își desfășoară activitatea în funcții electivă sau care sunt numite în cadrul autorității executive. Ca urmare, pentru drepturile speciale, care sunt asimilate din punct de vedere fiscal cu veniturile din salarii se datorează contribuției de asigurări sociale atât de angajați cât și de angajatori.

Referitor la contribuția de asigurări sociale de sănătate aceasta se datorează de către toți asigurații care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor definite ca fiind toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană ce desfășoară o activitate în baza unui contract de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma în care ele se acordă, precum și orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor care se supun impozitului pe venit. Totodată și obligația angajatorului are aceeași bază de calcul ca și obligația individuală.

Relativ la majorările de întârziere afefente, acestea reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul, iar potrivit art. 119 al. (1) din O.G nr. 92/2003

„pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere”, astfel că obligația fiscală în cuantum de [redacted] i, este legal calculată.

În raport de aceste considerente, concluziile expertizei contabile efectuată în cauză de expert [redacted] la nu vor fi avute în vedere de către instanță, ele fiind neconforme cu prevederile legale în materie.

În ce privește capătul de cerere privind suspendarea executării actelor administrativ fiscale, va fi respins ca fiind rămas fără obiect, urmare soluționării pe fond a contestației.

Pentru aceste considerente, urmează a respinge contestația, ca nefondată, actele administrativ fiscale atacat fiind temeinice și legale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTARASTE :

Respinge contestația formulată de contestatoarea [redacted]
[redacted]- cu sediul în comuna [redacted] Jud.Tulcea, în contradictoriu cu intimatele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE TULCEA- cu sediul în Tulcea str.Babadag nr.163 bis, DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE TULCEA - ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ - cu sediul în Tulcea str.Babadag nr.163 bis, ca nefondată.

Respinge capătul de cerere privind suspendarea executării actelor administrativ fiscale ca fiind rămas fără obiect.

Definitivă.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare

Pronunțată în ședința publică din 15 decembrie 2011.

PREȘEDINTE,



Redactat jud. D.N./13.01.2012
Tehnoredactat gref.cl/17.01.2012 ex.5